

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 789/2023
12.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Милене Рашић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Гајовића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адвоката Светозара Павловића и адвоката Душка Вилотијевића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 29/22 од 08.12.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 113/23 од 10.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 12.09.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Гајовића, адвоката Светозара Павловића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 29/22 од 08.12.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 113/23 од 10.04.2023. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се овај захтев, у преосталом делу, као и захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Душка Вилотијевића, **ОДБАЦУЈУ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К 29/22 од 08.12.2022. године, окривљени Александар Гајовић је, поред осталих, оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године и осам месеци, у коју се урачунава време проведено у притвору од 12.05.2022. године па до упућивања окривљеног у Завод за извршење казне затвора. На основу члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета ближе означених у изреци пресуде. На основу члана 91. и 92. КЗ, окривљеном је изречена мера одузимања имовинске користи прибављене кривичним делом, па је од истог одузет парфем „Naomi Campbell“ и

новчани износ од 200 евра и 3.900,00 динара. Истом пресудом је одлучено о трошковима кривичног поступка, како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 113/23 од 10.04.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу и бранилаца окривљених Александра Гајовића и АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, поднели су браниоци окривљеног Александра Гајовића и то:

-адвокат Светозар Павловић, због повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и члана 441. став 3. и 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио предметно кривично дело или да укине обе побијане пресуде или само другостепену пресуду и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање, те да у смислу члана 488. став 3. ЗКП, одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи до доношења одлуке по захтеву за заштиту законитости;

-адвокат Душко Вилотијевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, те је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Светозара Павловића је неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а у преосталом делу нема прописан садржај, док је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Душка Вилотијевића, недозвољен.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Александра Гајовића, адвокат Светозар Павловић, у захтеву за заштиту законитости истиче да је окривљени побијаном правноснажном пресудом оглашен кривим за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, које може бити извршено само са умишљајем као обликом виности, због чега је суд у обавези, да уколико закључи да је окривљени кривично дело извршио са умишљајем, у чињеничном опису дела у изреци пресуде наведе чињенице и околности које указују на свесни и вољни елемент виности окривљеног. Како у конкретном случају у чињеничном супстрату изреке првостепене пресуде, нису наведене чињенице и околности које указују да је окривљени био свестан да чини кривично дело и да хоће његово извршење, односно да је био свестан последица радњи које предузима, то у радњама окривљеног недостаје субјективни елемент кривичног дела за које је оглашен кривим.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Светозара Павловића, Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Према изреци правноснажне пресуде окривљени Александар Гајовић је у време и на месту означеном у изреци пресуде, неовлашћено ради продаје држао и продавао супстанцу која је проглашена за опојну дрогу и то кокаин, на тај начин што је, по претходном постигнутом договору са купцем, окривљеним АА, о врсти, количини и

цени опојне дроге, као и месту и времену примопредаје, када је купац, окривљени АА дошао и у складу са постигнутим договором, радници у „ТСВ ...“ Београд, предао новчани износ од 300 евра и означени парфем, а затим отишао у стан код окривљеног Александра Гајовића, којом приликом је окривљени Гајовић изашао из стана, отишао у „ТСВ ...“ и од раднице преузео остављени новчани износ од 300 евра и парфем, потом се вратио у стан и предао окривљеном АА, претходно наплаћену опојну дрогу кокаин, укупне нето масе 4,87 грама, упаковану у најлонску кесицу, која је пронађена код окривљеног АА и уз потврду привремено одузета од стране ПУ Крагујевац, поступајући у урачунљивом стању, при чему је био свестан свога дела, хтео његово извршење и наступање забрањене последице, свестан забрањености дела.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да из чињеница и околности означених у чињеничном опису дела у изреци правноснажне пресуде произлазе сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и то како објективна, која се односе на радњу извршења – неовлашћено држање ради продаје и продаја опојне дроге, тако и субјективна обележја, која се тичу урачунљивости и умишљаја окривљеног (свест о делу и воља за његово извршење и наступање забрањене последице), који обухвата свест о забрањености дела.

Из изнетих разлога, Врховни суд је оценио као неосноване наводе захтева да чињеничном опису дела у изреци пресуде није описан умишљај као субјективни елемент предметног кривичног дела и да је правноснажном пресудом на штету окривљеног повређен закон из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљеног Александра Гајовића, адвокат Светозар Павловић, у поднетом захтеву за заштиту законитости нумерише повреде закона из члана 441. став 3. и 4. ЗКП, које су законом дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, али наводи означеног захтева не садрже уопште образложење, у чему се конкретно те повреде састоје.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Светозара Павловића, у наведеном делу нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева одређење повреде због које се захтев подноси као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Врховни суд, према изричитој одредби члана 489. став 1. ЗКП, испитује правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1. ЗКП) дела и правца побијања, који су истакнути у захтеву и није овлашћен да по службеној дужности оцењује у чему се огледа означена повреда закона.

Бранилац окривљеног Александра Гајовића, адвокат Душко Вилотијевић, у захтеву за заштиту законитости наводи да није доказано да је окривљени извршио кривично дело за које је оглашен кривим правноснажном пресудом, односно да ни једним изведеним доказом није утврђено да је окривљени продао опојну дрогу окривљеном АА по претходном договору у погледу врсте, количине и цене опојне дроге, као и места и времена примопредаје. Према наводима захтева једини основ осуђујуће пресуде је одбрана окривљеног АА дата у претходном поступку и пред ПУ у Крагујевцу, коју суд прихвата, иако је иста у потпуности обеснажена одбраном коју је изнео на главном претресу, налазом и мишљењем вештака Дејана Николића од

27.06.2022. године из ког произлази да окривљени Гајовић и АА ни једног тренутка нису били ни непосредно ни путем телефона у контакту, затим, налазом и мишљењем вештака Биолошког факултета, Универзитета у Београду у коме је констатовано да на узетим узорцима-ПВЦ кесицама и алу фолији није уочен допринос окривљеног Александра Гајовића наведеним траговима, као и потврдама о привремено одузетим предметима на основу којих се закључује да у изнајмљеном стану Александра Гајовића није пронађена било каква опојна дрога.

По оцени овога суда, бранилац окривљеног Александра Гајовића, адвокат Душко Вилотијевић, изнетим наводима захтева полемише са оценом одбране окривљеног АА из предистражног и претходног поступка, датом од стране суда, износећи сопствене чињеничне закључке, другачије од оних утврђених у побијаним правноснажним пресудама, на који начин указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени и његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 440. ЗКП, Врховни суд је захтев браниоца окривљеног Александра Гајовића, адвоката Душка Вилотијевића, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

